

НЕИЗВЕСТНИ ПИСМА НА ПЕТКО И ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВИ

Четири писма, които се обнародват за първи път, разкриват много интересни страни от личността, живота и творчеството на двамата Славейковци — баща и син. Първото писмо е отправено от П. Р. Славейков до неговия син Иван и се отнася до един важен период от новата българска история — Стамболовия режим. То рисува изключителната нравствена смелост и твърдост на стария борец за народни правдини. Останалите три писма изхождат от Пенчо Славейков и засягат два интересни момента от неговия живот — пристигането и настаняването му в Лайпциг в края на 1892 и началото на 1893 г. и престоя му в Италия през 1911 г. И в трите писма се намират редица ценни и нови данни за живота и творчеството на Пенчо Славейков.

„Език и литература“ ще помества във всяка книжка по няколко неизвестни писма на видни български писатели. Обнародваните четири писма на Славейковци ни бяха предадени от г-ца Светослава Славейкова, на която редакцията изказва гореща благодарност.

1. ПЕТКО Р. СЛАВЕЙКОВ ДО СИНА СИ ИВАН

София, 12. Юний 1887. г.
Иване!

Миналата недѣля Ви пратихъ три писма и общавахъ Ви се да Ви пиша и прѣзъ недѣля, но спрѣхъ да видя да ли ги баремъ получавате. Отъ послѣдното Ви, което вчера получихъ, безъ дата, кратко писамце, можяхъ да разбера, че сте получили първото, ми отъ 29—30 миналаго а послѣднитѣ двѣ, които Ви пратихъ прѣзъ бая Ильича, и в' едното и пет лири в' чек надѣя да се да сте ги получили. Днесъ ако сколасамъ или утрѣ ако доживѣя, ще Ви пратя още 10 Наполеона и остава вече тамъ както Вамъ приляга да се распорѣдите. Ви не казвате в' писмото нищо за Рача, азъ прѣдполагамъ, че ако той не е заминѣлъ, да не ходи никадѣ и да се завърне съ Пена в' София а Ви да замините прѣзъ Варна в' Търново. Но забѣлжете, че прѣдлагамъ а не налагамъ, защото вече и Ви имате свой си умъ; но по моя умъ така ми се чини ще бѣде подобръ. Мене ма поразява тая индиферентность, която съзирамъ в' Васъ, Ви се двоите дали да идете в' Търново. Ако е отъ малодушие или отъ страхъ и прѣдпазване, то е вече късно, ти вече нагази и загази и едничко спасение е за тебе да боиладисашъ въ борба на смъртъ и животъ. И защо е човекъ, когато неще се постарее да помогне на народа си до колкото може и ако може да отмъсти и за себѣ си. Градътъ Силистра и тия, които сж те избрали, иматъ право да очакватъ отъ тебе нѣщо за в' такива усилни врѣмена, и ако сега не се намѣрите, за в' редовни и обик-